

## Til nr. 5 og 6.

Det er ikke samfundsforsvarligt at begrænse en genopførelsesregel til samme ejendom som den skaderamte. I praksis forekommer mange tilfælde, hvor det af bygningsmæssige, driftsmæssige eller andre årsager er mere hensigtsmæssigt at foretage genopførelsen andetsteds. Skattelovgivningen bør ikke motivere til foretagelse af dispositioner, som er mindre fornuftige ud fra en driftsøkonomisk betragtning. Når kravet om samme ejendom som genopførelsesejendom udgår, kan man samtidig spare den vidtløftige, tilfældigt virkende dispensationsregel i lovens § 2 B, stk. 5.

## Til nr. 7.

Byerhvervsdrivendes salg af deres forretninger (good-will, afståelse m.v.) bør ikke beskattes med mere end 35 pct. Disse afståelser er nemlig ofte grundlaget for selvpenionering eller for, at unge driftige mennesker kan gå i kast med større virksomheder. Byerhvervsvirksomheder, der er organiseret som aktieselskaber, har tilsvarende problemer, der søges løst ved ændringsforslag nr. 8.

## Til nr. 8.

Nøjagtig den samme hensyntagen til, at der ikke skal svares kapitalvindingsskat af pengeforringelsen, gælder på aktieområdet som vedrørende fast ejendom. Det er derfor naturligt at have tilsvarende procentreguleringsregler vedrørende anskaffelsessummen. Dette er også ønskværdigt for at ligestille de erhvervsdrivende, der driver deres virksomhed i aktieselskabsform, med dem, der driver virksomheden i form af et personligt firma. Derimod har forslagsstillerne ikke til aktieområdet villet overføre det faste fradrag (de 65.000 kr.) under hensyntagen til, at beskatningsprocenten „kun“ er 50 på aktieområdet mod 65 (75) på skattepligtige kapitalgevinster på fast ejendom, hvorhos det i mangfoldige tilfælde vil være lettere at dele salget af en aktiepost over flere år, end tilfældet er for fast ejendoms vedkommende, således at det almindelige bundfradrag bliver en større hjælp på aktieområdet.

## Til nr. 9.

Ændringen er en konsekvensændring.

## Til nr. 10.

Mens spekulanter og ejendomshandlere, der beskattes efter statsskattelovens § 5, ved deres avanceopgørelser kan fradrage kurstab ved prioritering, har østre landsret den 2. februar 1968 antaget, at som kapitalvindingsskattelovens § 7 A er formuleret, kan kurstab ikke fradrages ved kapitalvindingsskatteopgørelser. Med de lave obligationskurser, vi har haft i en årrække, betyder dette hyppigst, at der skal betales betydelige kapitalvindingsskattebeløb af fiktive avancer, hvorhos kapitalstærke sælgere begunstiges på bekostning af dem, der har været nødt til at prioritere. Selvfølgelig bør kurstab kunne bringes til fradrag, når den såkaldte „kapitalvinding“ skal opgøres.

## Til nr. 11.

Den 13. almindelig vurdering i 1965 fandt sted på et tidspunkt, hvor prisstigningsbølgen var vidt fremskreden nogle steder i landet og knap kommet i gang andetsteds, ligesom vurderingsprincipperne var vidt forskellige ud over landet afhængig af forskellig bedømmelse af holdbarheden i ejendomsprisudviklingen. 1965-vurderingen er derfor uegnet som kapitalvindingsskattens grundlag og foreslås afløst af 15. almindelige vurdering pr. 1. april 1973.

## Til nr. 12.

13. alm. vurdering er et særdeles uheldigt beregningsgrundlag for beskatningen, idet denne var særdeles lav i visse dele af landet. Kristeligt folkeparti ønsker derfor, at beskatningsgrundlaget skal være 14. alm. vurdering, idet denne udviser større ensartethed end 13. alm. vurdering.

## Til nr. 13, 19 og 33.

Forslagene er udformet overensstemmende med det af den tidligere regering den 24. januar 1975 fremsatte lovforslag, der er identisk med lovforslag af 15. marts og 1. oktober 1974. Disse indgik som en central del af partiet venstres valgkampagne forud for folketingsvalget den 9. januar 1975. De meget betragtelige forringelser heri, som den socialdemokratiske minister for skatter og afgifter ønsker gennemført, vil medføre, at et utal af almindelige handler om landboejendomme vil blive påført væsentligt